

въ Срѣдня Гора на двата брѣга на Тополница, $4\frac{1}{2}$ часа къмъ сѣверо-западъ отъ Джафарлѫ и 10 часа къмъ сѣверъ отъ града съ 230 кѫща, 1 черкова, 1 училище съ 50 учн. и 800 жит. българе земледѣлци, дръводѣлци, пчеларе и скотоводцы (42).

Поибренъ, село въ Срѣдня Гора на дѣснай-ть брѣгъ на р. Тополница, съ 240 кѫща, 1 черква, 1 училище съ 50 учен. и 850 жит. Българы земледѣлци, дръводѣлци, пчеларе и скотоводцы. Между това село и Петричъ, има една поляна, коя-то наричатъ Мрътвицѫ, дѣто въ завоеваніе-то, казвать, че станали много битвы съ Турци-ти. $1\frac{1}{2}$ час. къмъ юго-истокъ отъ Петричъ и 8 часа къмъ сѣверъ отъ градъ-ть, на около има стари развалини.

Мечка (Павлово) село въ Срѣдня Гора 3 часа къмъ сѣвероистокъ отъ Поибренъ и $7\frac{1}{2}$ час. къмъ сѣверъ отъ града съ 80 кѫща, 1 стара черква, 1 училище съ 30 учн. 2 хана и 300 жит. Българе земледѣлци, дръводѣлци и скотоводцы. Въ тая черква стени-ты сѫ искусно изобразени съ български святіи, дѣто имѣрихъ и двѣ черковни книги старо-български ржкописы. Надъ село-то има единъ проходъ нарѣченъ Павле-дервенди съ пространна развалена крѣпость, дѣто нѣкой Павелъ Войвода, подиръ паданіе-то на царь **П. Шишмана**, много врѣмѧ ся борилъ съ завоеватели-ты; и тукъ на около има развалени черковы.

Панагирище, главно село въ сѣверно-то подножіе на Срѣдна гора, на една равнина и на двата брѣга на р. Луда-Яна, съ 1500 кѫща, 2 черкви въ село-то и 1 черквѫ край село-то на единъ рѣтъ нарѣчена свята Петка, 1 главно училище съ 50 учн. 1 взаимно съ 250 учн. и 1 дѣвическо съ 130 учн. има добра чаршія, съ ханове и дугенъ бакалски, крѣчмарски, абаджиски, кожухарски, актарски, платнарски, папучиски, мутавчиски, сапунджиски и много цигански, ковачницы, кон-то работатъ кюреци-ты (желѣзни лопаты), съ кон-то правятъ селянити преградкиты (тироветы) на четици-ты и нѣколко табакханы, дѣто работатъ най-добри-ты саhtияны, мешини и гіонове. 5500 жители българы, кон-то ся занимаватъ въобщѣ съ скотоводство, а тъrgo вія-та ся ограничава само у нѣкои богаты джелепи, кон-то събиратъ много жива стокѫ изъ Туреко, изъ Сърбія и Молдо-Влашко и тѣ продаватъ въ Цариградъ, а нѣкои сѫ художни-